

Svetovni potepuhi - Frkolinček, Martinček in Pavlinček - pri teti Dolgouhi

TETA DOLGOUHA MU JE PRITRJEVALA. IZ KOTA JE PRINESLA NEŠTETO STEKLENIC IN JIH POSTAVILA NA MIZO KAKOR VOJAKE. MOLČE STA PILA TAKO DOLGO, DA JU JE ZMAGAL GLOBOK SPANEC. SMRDELA PA STA KAKOR SOD PIJAČE. FRKOLINČEK SI JE MORAL KAR TIŠČATI NOS. KAKO STA SE MU STU-DILA! PREMIŠLJEVAL JE, KAKO BI POMAGAL KRALJEVIČU IN KRALJIČNI IN JU REŠIL. TODA NJEGOVA PAMET JE BILA ŠE VEDNO PREMAJHNA IN NI BILA KOS TETINI HUDOBNOSTI.

TEDAJ JE PRILETELA SKOZI ŠPRANJO PRI OKNU PISANA PIKAPOLONICA, SEDLA FRKOLINČKU NA KOLENO IN VELELA:

»FRKOLINČEK, ČRNO KNJIGO S PALČKO TI POGLADI
IN BRŽ RECI: VSI IMAMO ZDAJ SE RADI!«

FRKOLINČEK JE VSTAL IN HOTEL POTISNITI ČAROBNO PALICO PO KNJIGI. A NI BIL DOVOLJ MOČAN. NA POMOČ STA MU PRISKOČILA ŠE MARTINČEK IN PAVLINČEK. S TEŽAVO SO VALILI ČAROBNO PALICO ČEZ KNJIGO -- IN KO JE ZDRSELA NA TLA, JE BUŠKNIL SMRDLJIV PLAMEN IZ NJE IN SESULA SE JE V PEPEL. PALČKA SE JE PRI PADCU ZDROBILA IN IZGUBILA ČUDEŽNO MOČ.

OGLASILA SE JE PIKAPOLONICA:

»ZAŽVIŽGAJ IN ODLETI
V SAMOTNI GRAD DEVETI!«

FRKOLINČEK JE TUDI TO POT UBOGAL PIKAPOLONICO. ŽRE-BEC JE SKOČIL SKOZI OKNO V SOBO. FRKOLINČEK, MARTINČEK IN PAVLINČEK SO ZLEZLI NANJ IN ODBRZELI V DEVETO DEŽELO.

FRKOLINČEK JE STORIL TAKO, KAKOR JE BILO ZAPISANO V KNJIGI MODROSTI, IN REŠIL SMRTI KRALJEVIČA IZ DEVETE DE-ŽELE IN NJEGOVO NEVESTO KRALJIČNO. V TISTEM TRENUTKU, KO STA KRALJEVIČ IN KRALJIČNA VSTALA IZ GROBA, SE JE STRESLA ZEMLJA IN TAM, KJER JE STAL STOLP TETE DOLGO-UHE, SE JE DVIGNILA K NEBU VISOKA KOPASTA GORA. DIM SE JE VALIL IZ NJE, VOTLO JE BOBNELO V NJEJ IN VČASIH JE BRUHAL OGENJ POD OBLAKE. ZATO SO JI LJUDJE REKLI: ZLODJEVA KUHINJA.

STARI KRALJ SE JE TAKO RAZVESELIL SVOJEGA DEVETEGA SINA IN NJEGOVE BRHKE NEVESTE, DA JE ZBOLEL. ŠELE ČEZ TRI TEDNE JE OZDRAVEL IN POTEM JE BILA SVATBA, KAKRŠNE ŽE DOLGO NI BILO. TO JE BILO VESELJE!

FRKOLINČEK JE SEDEL NA ČASTNEM MESTU ZRAVEN SAMEGA STAREGA KRALJA. POLEG KRALJEVEGA KROŽNIKA JE STAL STOLČEK IZ SUHEGA ZLATA, OB NJEM MIZICA IN NA NJEJ MAJ-CENI KROŽNIKI, PRIBOR IN KOZARČEK. SAM KRALJ JE STREGEL

FRKOLINČKU IN MU NATAKAL MALINOVEC. CELO NAPIL MU JE ZDRAVICO, FRKOLINČEK PA MU JE ODGOVORIL TAKOLE:

»DOBRI KRALJ, ISKRENA HVALA,
DA ME TAKO GOSTITE,
UPAM, DA OSTALA
BOVA PRIJATELJA, DOKLÉR ŽIVITE!
V ČAST VAM DVIGNEM ČAŠO,
BOG ŽIVI VAS, DRUŽINO VAŠO!
BOLNEMU NAJ VINO BO ZDRAVILO,
TRUDNEMU KREPČILO!
VINO JE DRUGAČE ZLODJA DELO,
DA ČLOVEŠTVO BI ZNORELO
V BRATSKEM KLANJU!«

»VELIK TI SI V SVOJEM ZNANJU!« MU JE ODVRNIL KRALJ, ZLIL VINO PO TLEH IN SI NATOČIL VODE. FRKOLINČKA JE IMENOVAL ZA SVOJEGA OSEBNEGA IN DOSMRTNEGA TAJNIKA.

SEZIDATI MU JE DAL LIČEN GRADIČ. TAM JE STANOVAL Z MARTINČKOM IN PAVLINČKOM. VSAK DAN OB DESETIH PA JE PRIŠEL PONJ STREŽAJ JAKA IN GA ODNESEL H KRALJU. MO-DROVALA STA Z NJIM CELO URO...

(KONEC PRIHODNJIČ)